

Małopolskie Dyktando Niepodległościowe

„Po polsku o historii”

dla uczniów kl. IV-VI szkół podstawowych, gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych
województwa małopolskiego w roku szkolnym 2013/2014

KURATORIUM
OŚWIATY
W KRAKOWIE

ETAP WOJEWÓDZKI

25 października 2013 roku

Instrukcja dla osoby czytającej dyktando

Szanowni Państwo!

Tekst należy przeczytać według następującej instrukcji:

1. Najpierw przeczytać tekst dyktanda w całości.
2. Dalej dyktować po jednym zdaniu (najpierw przeczytać zdanie w całości), potem czytać, dzieląc na mniejsze części, zgodnie z interpunkcją (znaki interpunkcyjne mogą być sygnalizowane jedynie przez intonację, a nie nazywane), następnie należy powtórzyć całe zdanie.
3. Na koniec przeczytać cały tekst.

Łączny czas dyktanda (kodowanie, pisanie dyktanda i oddanie pracy) nie może przekroczyć 45 min.

Dziękujemy!

Tekst dyktanda dla uczniów SZKOŁY PODSTAWOWEJ

Drogi Polaków do niepodległości

11 listopada jest współcześnie Narodowym Świętem Niepodległości Polski. Dzięki wielkiemu poświęceniu, odwadze i determinacji naszych przodków spełniło się ich największe marzenie: po 123 latach niewoli Polska odzyskała niepodległość. Można by było przypuszczać, że tak długotrwałe jarzmo niewoli osłabi skuteczność starań rodaków o wolność – kolejne powstania przecież kończyły się klęską. Historia udowadnia jednak, że na nic się zdały działania ciemieżców, a wielkimi duchowymi sprzymierzeńcami w walce stali się twórcy kultury.

Kiedy słyszymy nazwiska: Adam Mickiewicz, Fryderyk Chopin, Jan Matejko, wiążemy je z autorami arcydzieł, które na zawsze wpisują się w pamięć jako oręż w batalii o niepodległość. Pokrzepiały i utwierdzały one Polaków w przeświadczeniu, że naród istnieje i nigdy się nie podda.

A co nam mówią nazwiska: Roman Dmowski, Ignacy Jan Paderewski, Józef Haller? Ci wielcy ludzie działali na początku XX wieku, zwłaszcza w czasie trwania I wojny światowej. Poprzez starania dyplomatyczne przekonywali rządy krajów Europy o prawie Polski do własnej tożsamości. We Francji zezwolono wtedy na formowanie się Armii Polskiej. Dowództwo powierzono Józefowi Hallerowi, który przybył z Murmańska. „Błękitna armia”, bo tak ją nazywano od koloru noszonych mundurów, walczyła z powodzeniem na wielu frontach. Żołnierze byli świetnie wyszkoleni i wyposażeni w nowoczesny sprzęt. W 1919 roku Armię Polską witano z radością w Warszawie, a generałowi Hallerowi oddawano honory jako wielkiemu bohaterowi.

O tym wybitnym Polaku warto pamiętać. Dokonał przecież także symbolicznych zaślubin Polski z Bałtykiem. W 1920 roku w Pucku wrzucił do morza, otrzymany od gdańszczan, platynowy pierścień. To wydarzenie upamiętnia obraz Wojciecha Kossaka „Zaślubiny Polski z morzem”. Dzięki staraniom harcerzy, którzy cenią zasługi generała, od 1993 roku prochy Józefa Hallera spoczywają w Krakowie, w kościele garnizonowym pod wezwaniem Świętej Agnieszki.